

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 21 października 1991 r.

w sprawie ustalania prawa do renty inwalidzkiej rolniczej oraz zgłaszania i ustalania okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy rolniczej.

Na podstawie art. 23 i art. 45 ust. 5 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1991 r. Nr 7, poz. 24 i Nr 45, poz. 199) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w przepisach rozporządzenia jest mowa bez bliższego określenia o zdolności lub niezdolności do pracy, rozumie się przez to zdolność lub niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym.

§ 2. Przy ustalaniu długotrwałej niezdolności do pracy uwzględnia się:

- 1) sprawność psychofizyczną organizmu, stopień przystosowania organizmu do ubytków anatomicznych, kalectwa oraz skutków choroby,
- 2) charakter i przebieg procesów chorobowych oraz ich wpływ na stan czynnościowy organizmu, a w sprawach o ustalenie prawa do renty inwalidzkiej rolniczej, z tytułu wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej — także ich związek z tym wypadkiem lub tą chorobą,
- 3) możliwość przywrócenia zdolności do pracy w gospodarstwie rolnym przez leczenie i rehabilitację oraz

zaopatrzenie w przedmioty ortopedyczne, protezy i środki pomocnicze,

- 4) rodzaj i zakres prac dotychczas wykonywanych przez zainteresowanego w gospodarstwie rolnym.

§ 3. 1. Za datę powstania niezdolności do pracy uważa się dzień, w którym stan zdrowia zainteresowanego uległ pogorszeniu w stopniu uzasadniającym przeciwwskazania do osobistego wykonywania niezbędnych prac w danym gospodarstwie rolnym.

2. Jeżeli pogorszenie stanu zdrowia określone w ust. 1 nastąpiło w ciągu pewnego okresu, za datę powstania niezdolności do pracy uważa się ostatni dzień tego okresu.

3. W innych przypadkach niż wymienione w ust. 1 lub 2 przyjmuje się datę podaną na wniosku o rentę inwalidzką rolniczą.

§ 4. Nie ustala się długotrwałej niezdolności do pracy przed upływem 6 miesięcy od daty określonej w myśl § 3, chyba że stan zdrowia zainteresowanego wskazuje, że niezdolność ta trwać będzie nieprzerwanie ponad 6 miesięcy.

§ 5. 1. Ustalając długotrwałą niezdolność do pracy, stwierdza się, na żądanie Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, zwanej dalej „Kasą”, okoliczności związane z powstaniem i charakterem tej niezdolności, mające wpływ na prawo do renty inwalidzkiej rolniczej.

2. Jeżeli długotrwałą niezdolność do pracy jest związana z inwalidztwem I grupy, ustalając tę niezdolność stwierdza się inwalidztwo I grupy. Przepis § 4 stosuje się odpowiednio.

3. Jeżeli zainteresowany nie osiągnął jeszcze wieku o 5 lat niższego od wieku emerytalnego i nie został zaliczony do I grupy inwalidów, ustalając długotrwałą niezdolność do pracy określa się także przy uwzględnieniu rokowania co do stanu zdrowia zainteresowanego i możliwości odzyskania przez niego zdolności do pracy:

- 1) długość okresu nie przekraczającego 10 lat, po którego upływie należy przeprowadzić badania kontrolne,
- 2) wskazania co do konieczności dalszego leczenia lub rehabilitacji w celu przywrócenia zdolności do pracy.

§ 6. 1. Rentę inwalidzką rolniczą jako rentę okresową przyznaje się na okres trwający do końca miesiąca, w którym przypada termin badania kontrolnego (§ 5 ust. 3), z zastrzeżeniem skrócenia tego okresu w przypadku objęcia uprawnionego innym ubezpieczeniem społecznym.

2. Okres, o którym mowa w ust. 1, przedłuża się odpowiednio, jeżeli w wyniku badania kontrolnego ustalono, że uprawniony jest nadal niezdolny do pracy, chyba że są spełnione warunki do przyznania renty inwalidzkiej rolniczej jako renty stałej.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio, jeżeli uprawniony przestał podlegać innemu ubezpieczeniu społecznemu nie nabywając prawa do emerytury lub renty z tego ubezpieczenia.

§ 7. 1. Uprawnionego do renty inwalidzkiej rolniczej jako renty okresowej kieruje się z urzędu na badania kontrolne.

2. Jeżeli uprawniony został objęty innym ubezpieczeniem społecznym, kieruje się go na badania kontrolne w związku ze sprawą o przedłużeniu okresu pobierania renty, chyba że nie upłynął jeszcze termin ustalony zgodnie z § 5 ust. 3.

§ 8. W badaniu kontrolnym stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące ustalenia długotrwałej niezdolności do pracy.

§ 9. 1. Niezwłocznie po przyjęciu zgłoszenia wypadku lub otrzymaniu wiadomości o wypadku w inny sposób, Kasa podejmuje postępowanie dowodowe w celu dokładnego wyjaśnienia okoliczności i przyczyn wypadku oraz ustalenia, czy był to wypadek przy pracy rolniczej.

2. Postępowanie dowodowe obejmuje w szczególności:

- 1) przesłuchanie poszkodowanego i świadków, których zeznania mogą przyczynić się do wyjaśnienia przyczyn i okoliczności wypadku,

2) oględziny miejsca i przedmiotów związanych z wypadkiem,

3) dowody z opinii biegłych w razie uzasadnionej potrzeby.

3. W postępowaniu dowodowym bierze się także pod uwagę dokumentację lekarską związaną z wypadkiem oraz zaświadczenie lekarskie o czasowej niezdolności poszkodowanego do pracy, wydane na zasadach i w trybie określonych odrębnymi przepisami.

§ 10. 1. Po wyjaśnieniu okoliczności i przyczyn wypadku, jednak nie później niż w ciągu 14 dni od otrzymania wiadomości o wypadku, Kasa sporządza protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy rolniczej, zwany dalej „protokołem powypadkowym”.

2. Kasa może wezwać zgłaszającego do osobistego stawiennictwa się w celu udziału w sporządzeniu protokołu powypadkowego, chyba że zgłoszenia dokonano na piśmie, a zawarte w nim dane nie budzą wątpliwości.

§ 11. 1. Protokół powypadkowy powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko oraz stanowisko osoby sporządzającej protokół,
- 2) imię i nazwisko osoby zgłaszającej wypadek oraz datę zgłoszenia,
- 3) dokładne dane osobowe poszkodowanego,
- 4) datę wypadku, opis okoliczności wypadku, jego przebieg i przyczyny,
- 5) ustalenia lekarza dokonane w oparciu o badania poszkodowanego,
- 6) stwierdzenie, czy był to wypadek przy pracy rolniczej,
- 7) stwierdzenie, czy zachodzą okoliczności mogące mieć wpływ na ograniczenie prawa do świadczeń przysługujących z tytułu wypadku,
- 8) datę sporządzenia protokołu i podpis osoby, która go sporządziła.

2. Protokół powypadkowy sporządza się w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden doręcza się poszkodowanemu lub członkowi jego rodziny łącznie z decyzją ustalającą prawo do świadczenia z ubezpieczenia społecznego rolników lub odmawiającą prawa do takiego świadczenia, a drugi przechowuje się w aktach sprawy.

§ 12. Zachowują moc czynności w sprawach określonych w rozporządzeniu, dokonane przed dniem jego wejścia w życie na podstawie dotychczasowych przepisów. Skutki prawne tych czynności ustala się przy uwzględnieniu przepisów rozporządzenia.

§ 13. W sprawach nie uregulowanych w rozporządzeniu stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące ustalenia inwalidztwa i przeprowadzania badań kontrolnych w związku z ustaleniem uprawnień do pracowniczej renty inwalidzkiej.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1992 r.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej: *A. Tański*